

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651353475696/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Oc er det disse try ting.

I

Denne er min elskelige Søn/ det er/ hand er liig Gud Fa-
der i mectighed. ||

2

5 58r

* Vdi hannem haffuer ieg behagelighed/
det er/ hand er en middeler imellem Gud oc menniften.

3

* Hører hannem.
det er/ hand er den rette Mestere oc Doctor. 10

Om disse try ting effter huer andre ville

vi tale/ met Guds Naadis hielp.

DEn Første røst. Denne er min elskelige Søn/ er icke
den en stor/ merckelige oc ærefuld Røst/ i huilcken
den høyste Guddommelige Maestæt bekender oc 15
siger/ denne er min elskelige || Søn. Huo er da denne? Det er 58v
Jesus Maria søn/ en Timmermands søn/ foractit oc forfmaat
aff alle/ Denne kalder den høye Guddommelig Maestæt sin
Søn.

* Huad er Guds Søn? det er den som er født aff Gud 20
Fader i euighed/ lige met hannem i mact oc almectighed/ i
euighed i visdom oc retferdighed/ Thi det er io vist/ at der
fand inted fødis aff Gud/ som ey er ligt hans værelse vdi alle
ting.

* Der som du vilt nu holde vor Herre Christum som hand 25
er født it menniste aff Jomfru Maria/ imod de Presthøff-
dinger i Jerusalem/ end siige imod Patriarcher oc Propheter/
som imod Joseph/ Daud/ Daniel etc. da ere de alle drabelige
mend/ men Christus er imod dem en arm stakarl/ som || haff- 31r
uer ingen anseelse/ som hand ligner sig self imod dem i sin 30

pine Psalme/ der hand kalder sig en Orm/ oc icke it Menniske/ Dfalt: 22.
281 281.
menniskens spaat oc folkens foractelse.

* Men hør mig her vor Himmelske Fader/ den høye Maie-
stat/ oc tenck huorlunde hand fører denne foractede Persone
5 frem icke aleniste offuer Patriarder/ Konger/ Propheter oc
alle andre ypperlige oc drabelige Mend/ men oc saa offuer alle
Engle/ som den Epistel til de Hebreer bær vidne om oc siger/ Seb: 1.

Til huem iblant Englene sagde Gud/ Denne er min elstelige
10 Søn/ Thi huad der er vden ved Gud/ det er Creatur/ skabt oc
giort aff Gud/ Men denne er/ som hand kaldis Guds Søn/
31° født aff Gud/ icke skabt/ icke giort/ men afflet || oc født aff
Gud/ oc der faar Gud lig i alle maade. Thi/ som det er sagt
til forne/ Gud fand inted søde aff sig/ som icke er euigt/ oc
15 hannem lige mectigt/ som S: Pouil siger. Der hand vaar lige Dbil: 2.
formet met Gud/ det er/ lige mectigt/ lige viss/ lige hellig etc.

* Lader oss der faar lære dette vindstibelige/ at wi kunde
rettelige kende vor Herre Jesum Christum/ oc vide til visse/
huo denne foractede Timmermands Søn er/ der Verden saa
20 forsmaar/ oc hans eget folk sloe hannem saa ynckelige oc for-
smædelige ihuel. Sand fand det ingelunde lide/ at wi skulde
lige saa foracte hannem/ effterdi at oss bør at ere/ elste oc til-
bede hannem. Ja vdi al vor nød paaKalde hannem/ oc aff
gandske hierte/ sette vort haab oc lid til hannem aleniste. ||

32^r 25 Dette lærer oss denne første Køst.

* Den anden Køst/ som er/ i huilcken ieg haffuer min be-
hagelighed/ giffuer til kende at den første Køst. Denne er min
elstelige Søn/ er steet for vor skyld/ som hand vilde saa sige/
Denne Søn er mit hierte/ huor aff ieg haffuer glede oc fryd/
30 saa at huo der vil haffue glede oc fryd met mig/ hand skal
holde sig til denne min Søn.

* See mig her til/ de hellige Engle staa faar Gudz Ansigt
som Schrifften bær vidne om dem/ Himmel/ Jord/ Soel
Maane/ och huad for ypperlige Creatur der fand neffnis staa
35 faar Guds Ansigt/ oc gaa frem vdi lyelse effter Guds vilie/
32^v men den høye Maiestat tier her om dem alle sammen/ || lige

som de vaare inted/ lige som hand saae dem icke/ oc lige som hand viste inted aff dem at sige/ oc taler ekon om dette ene Menniske/ oc siger/ I hannem haffuer ieg behagelighed.

* Suor faar gør Gud det? huor faare øser hand saa sit
 5 gantste herte vd/ oc det offuer dette Menniske? paa det at wi skulle vide huor elskelig hand er hannem/ oc ihuem hand haffuer sin behagelighed. Det skeer for vor skyld/ wi ere icke saa fødte aff Gud/ som denne Søn er født aff Gud/ men wi ere skabte aff Gud/ oc for vore forælders brøst skyld/ er Gud/
 10 som ellers haffde bleffuit oss en naadig Fader oc Herre til euig tid/ bleffuen vor fiende/ som Paulus siger/ wi fødte Verdens børn. Sid hører nu denne salige Gud Faders Røst. Denne er min elskelige Søn/ i huilcken ieg haffuer min behagelighed/ ||
 15 som hand vilde saa sige/ Alle i Menniske haffue forskyldet med eders wlydelse oc synd/ at ieg skulde vere eders fiende/ Der som i ville nu komme til naade/ oc befriis aff saadan vrede/ da henger hart ved denne min Søn/ huilcken ieg fand icke vere fiendsk/ oc da skulle i nyde hannem gaat at/ at min vrede fand forsuinde/ oc ieg fand bliffue eder en naadig Fader.

* Ah Fader/ huo seer det vdi saa foractet oc forsmeligt it Menniske/ at Menniskens salighed skal henge paa hannem alene? Det sige først alle Phariseerne i Hierusalem hart ney til/ oc tillegge Templet oc deris offer/ salighed/ der nest alle Papisster/ som kalde denne Gud Faders røst ketteri oc legge
 25 deris Messe salighed til.

* Men du/ min fromme Christne lad fare Phariseer med
 30 deris offer/ oc || Papisster med deris Messer/ oc heng hart ved denne Gud Faders elskelige Søn/ vor Herre Jesum/ saa est oc saa du Gud behagelig/ vdi hannem.

